

* גָּגְיִיד' * סימן קריאה למנהת שבת ושני וחמישי

ט אַתֶּם נְצָבִים הַיּוֹם בְּלִבְנֵם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵיכֶם רָאשֵיכֶם שְׁבָטֵיכֶם זָקְנֵיכֶם וְשְׂטָרֵיכֶם בְּלִאֵישׁ יִשְׂרָאֵל: אַתָּה קִימַן יוֹמָא דִין כּוֹלכּוֹן. קָרֵם יְיָ אַהֲכּוֹן. רִישִׁיכּוֹן שְׁבִיטִיכּוֹן סְבִיכּוֹן וְסְרִיכּוֹן, בְּלִאֵנֶשׁ יִשְׂרָאֵל; טְפָכֶם גְּשִׁיכֶם וְגַרְדֶּךָ אֲשֶׁר בְּקָרְבָּן מִתְנִיךְ מִחְטָב עַצְיָה עַד שְׁאָב מִימִידָה: טְפָלְכוֹן נְשִׁיכּוֹן. וְגַיּוֹרָךְ. דְבָגוֹ מִשְׁרִיתָךְ. מֶלֶקִית אַעֲדָךְ. עַד מְלִי מִיהָה יְאָהָרָךְ בְּבְרִית יְהוָה אֱלֹהֵיךְ וּבְאַלְתָּהוֹ אֲשֶׁר יְהוָה אֱלֹהֵיךְ בְּרִת עַמְּךָ הַיּוֹם: לְאַעֲלוֹתְךָ בְּקִימָא. דִין אֱלֹהָךְ וּבְמוֹמְתָהָךְ. דִין אֱלֹהָךְ; גָור עַפְךָ יוֹמָא דִין;

בְּבִסְתִּי (שני) יְבָלְמַעַן הַקִּים אַתָּה הַיּוֹם | לוֹ לְעַם וְהָוָה יְהִי-לְךָ לְאֱלֹהִים בְּאַשְׁר דִּבְרָלָךְ וּבְאַשְׁר גְּשִׁבָּע לְאַבְתִּיךְ לְאַבְרָהָם לִיעַצְקָה וּלְיַעֲקָבָה: בְּדִיל לְקִימָא יְתַךְ יוֹמָא דִין גְּדוּמָה לְעַם. וְהָוָה יְהִי לְךָ לְאֱלֹהָה. בְּמָא דְמַלְילָךְ. וּכְמָא דְקָנִים לְאַבְתָּהָךְ: לְאַבְרָהָם לִיעַצְקָה וּלְיַעֲקָבָה: יְגָדְלָא אַתָּה בְּדִקְמָס אַנְכִי כִּרְתָּ אַתְּ-הַבְּרִית הַזֹּאת וְאַתְּ-הָאֱלֹהָה הַזֹּאת: וְלֹא עַמְבּוֹן בְּלַחְזִידִיכּוֹן. אַנְנָא. גָור יְתַקִּימָא דִין, וִיתְמַמְתָּא הַדָּא; יְדִכְיָי אַתְּ-אֲשֶׁר יִשְׁנוּ פָה עַמְנָו עַמְדָה הַיּוֹם לִפְנֵי יְהוָה אֱלֹהֵינוּ וְאַתְּ אֲשֶׁר אִינְנוּ פָה עַמְנָו הַיּוֹם: אֲרִי יְתַמְּן דְאִיתּוֹהִי הַכָּא. עַמְנָא קָאִים יוֹמָא דִין. קָרֵם יְיָ אַהֲנָא. וִיתְמַמְתָּא דְלִיתּוֹהִי;

הַכָּא עַמְנָא יוֹמָא דִין;

גְּבִסְתִּי (שלישי) (שני כשהו מחוברות) טו כִּי-אַתֶּם יְדֻעָתֶם אֶת אֲשֶׁר-יִשְׁבָּנוּ בְּאָרֶץ מִצְרָיִם וְאַתְּ אֲשֶׁר-עַבְרָנוּ בְּקָרְבָּן הַגּוֹיִם אֲשֶׁר עַבְרָתֶם: אֲרִי אַתָּה יְדֻעָתָנוּ. יְתִהְבָּנָא בְּאָרְעָא דְמִצְרָיִם. וִיתְדַעְרָנָא, בִּינִי עַמְמִיא דְעַבְרָתָנוּ; טו וּתְרָאוּ אַתְּ-שְׁקוּצִיָּהָם וְאַתְּ גָלְלִיָּהָם עַז וְאַבְנָז כְּסָף וּזְהָבָב אֲשֶׁר עַמְמָהָם: וּתוֹחִיטָנוּ יְתַשְׁקוּצִיהָן. וִיתְטַעוּתָהָן. אַעֲאָ וְאַבְנָא, בְּסָפָא וְדַחֲבָא דְעַמְהֹזָן, יְיְפָזִישׁ בְּכֶם אִישׁ אָז-אַשָּׁה אָז מִשְׁפָחָה אָז-שְׁבָט אֲשֶׁר לְבָבָו פְנֵה הַיּוֹם מִעֵם יְהוָה אֱלֹהֵינוּ לְלִכְתָּלְעַבְדָ אַתְּ-אֱלֹהִי הַגּוֹיִם הָהָם פְזִישׁ בְּכֶם שְׁרַשׁ פְרָה רָאשׁ וְלַעֲנָה: דְלַמָּא אִיתְ בְּכּוֹן. גָבר אָז אַתָּא אָז-זְרוּעָ אָז שְׁבָטָא. דְלַבְּיהָ פְנֵי יוֹמָא דִין מְהַלְלָתָא דִין אַהֲנָא. לְמַהְרָה לְמַפְלָתָה. יְתַטּוּת עַמְמִיא הָאָנוֹן. הַלְמָא אִיתְ בְּכּוֹן. גָבר, מְהַרְהָר חַטְטִין אָז-זְדוֹגָן, יְהִי בְּשָׁמָעוֹ אַתְּ-דָבְרִי הָאֱלֹהָה הַזֹּאת וְהַתְּבָרֵךְ בְּלִבְבָו לְאמָר שְׁלוֹם יְהִי-לְךָ כִּי בְּשְׁרוֹתָלְךָ לְבִי אַלְךָ לְמַעַן סְפוֹת הָרָה אַתְּ-הַצְמָאָה: וַיְהִי, בְּמִשְׁמָעָה יְתַפְגִּמי מְמַתָּא הַדָּא. וַיַּחֲשִׁיבָ בְּלַבְּיהָ לְמִימָר שְׁלָמָא יְהִי לְךָ, אֲרִי. בְּהַרְהָר לְבִי אַנְנָא אַזְוֵל. בְּדִיל, לְאַזְפָּא לִיהְ חַטָּא שְׁלוֹתָא עַל זִדְנוֹתָא; יְט לְאָז יְאָבָה יְהִי סְלָחָן לוֹ כִּי אָז יַעֲשֵׂנוּ אָרְפִּיְהָ וְקַנְאָתָו בְּאִישׁ הַהָוָא וְרַבְצָה בְּזָהָב לְאָבָה הַבְּטוּבָה בְּסֶפֶר הַזָּהָב וְמִמְּחָה יְהִי אַתְּ-שְׁמוֹ מִתְחַת הַשְּׁמִים: לְאָז יְבִי יְיָ לְמַשְׁבָק לִיהְ. אֲרִי בְּכּוֹן. יְתַקְפָּי רְגֹזָא דִין וְחַמְתָה בְּגֻבְרָא הַהָוָא. וַיַּדְבְּקוּן בֵיהְ בְּלִזְטִיאָה.

דְכִתְבִּין בְּסֶפֶר אַדְנִין. וַיְמַחֵי יְיָ יְתַשְׁמִיהָ, מִתְחַזְותָ שְׁמִיא;

כ והבדילו יהוה לרעה מכל שבטך ישראל בכל אלות הברית הפתובה בספר התורה הזאת: ופרשניהם על בישא. מכל שבטיא דישראל. ככל לוטי קימת. בכתביו: בספר אוריתא חרין: כי ואמר הדור האחרון בנים אשר יקומו מאחריכם והנבריא אשר יבא מארץ רחוקה וראה את-מאות הארץ ההוא ואת-תחולתה אשר חלה יהוה בה: ויימר דרא בתורה. בניכון דיקומון מבתריכון. ובר עממין. הדity מארע רחיקא. ויחזון. ית מחתה (ס"א מחתא). דארעא היה וית מרעה. דאמרע יי בה: כב אפרית ומלח שרפיה כל-ארצה לא תזרע ולא תצמח ולא-יעלה בה כל-עץ כמה פלאת סdem ועمرה אדמה וצבים (קי וצבים) אשר הפך יהוה באפו ובחמתו: גופרית ואלה עבד כל ארעה. לא תזרע ולא תצמת. ולא יסק בה כל עשב. בהפיקתא. דסdom ועمرה אדמה וצבים. דהפק יי: ברוגניה ובחמתה: כד ואמרו כל-הגוים על-מה עשה יהוה בכה לארץ הזאת מה חרי הארץ הגדול הזאת: ויימרין כל עממי. על מא עבד יי. בדין לארעא חרין. רוגא רבעה חרין: כב ואמרו על אשר עזבו את-ברית יהוה אלהי אבותם אשר ברת עם בհוציאו אתם מארץ מצרים: ויימרין. על דשבקו. ית קימה די אלה דאברהתון. הנער עמהן: באפקותיה יתחן מארעא מצרים: כה וילכו ויעבדו אלהים אחרים וישתחו להם אלהים אשר לא-ידעום ולא חלק להם: ואלו. ופלחו לטעות עממי. וסגידו להן. וחלן ולא ידועין. ולא איטיבא להן: ט ויחראף יהוה בארץ ההוא להביה עליה ית כל לוטיא. בכתבין בספרה חרין: ט ויתשם יהוה מעל אדמותם באך ובחמה ובקצף גדול וישלבם אל-ארץ אחרית ביום הזאת: וטלטילונ יי מעל ארעה. ברזנו ובחמא ובתקוף רב. ואגlinon: לארע אויחרי ביומא חרין: כה הנסתרת לי יהוה אלהינו והנגלת לנו ולבנינו עד-עולם לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: דמשמן. קדם יי אלהנא. ודגןין. לנו ולבננו עד עולם. למעד. ית כל פתגמי אוריתא חרין: ס★ דבסת" (ב) (רביעי) (שלישי כשרנו מהובאות) לא זהה כי יבוא עלייך כל-הדברים האלה הברכה והקללה אשר נתתי לפניך והשבת אל-לבך *כל-הגוים אשר הקיח יהוה אלהיך שם: וכי ארי יתון עלך כל פתגמי האlein. ברכן ולוטין. דיבית גדרמן. ותתיב לבך. בכל עממי. דאגליך. יי אלה לסתמו: ב' ושבת עד-יהוה אלהיך ושמעת בקהלו כל אשר-אנכי מצוך היום אתה ובניך בכל-לבך ובכל-נפשך: ותuib. לדחלתא די אלה ותקביל למיריה. בכל. דאנא מפקיד לך יומא דין. את ובנק: בכל לבך ובכל נפשך:

ג וְשָׁב יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֶת־שְׁבוּתֶךְ וַיְרַחֲמֶךְ וְשָׁב וַיַּכְבִּצֵּךְ מִבְּלַהֲעָמִים אֲשֶׁר
הַפִּיצָּה יְהוָה אֱלֹהִיךְ שָׁמֶה: וַיַּתְּבִּי יְהוָה. יְתִ (שְׁבִי) גָּלוּתְךָ וַיְרַחֲמֶךָ וַיְתַּобְּךָ וַיַּכְנְשֶׁךָ
מִבְּלַהֲעָמִים. וְבָזָרְךָ, "אֶחָד לְתִפְנֵן" ד' אֶסְמֵי הָיָה נִדְחָה בְּקָצָה הַשְׁמִים מִשֶּׁם יַקְבִּצֵּךְ
יְהוָה אֱלֹהִיךְ וּמִשֶּׁם יַקְתִּחְךָ: אֶסְמֵי יוֹנֵן (סְיַהַן) גָּלוּתְךָ בְּסִיפִי שְׁמִיא. מִתְפֵּן. וַיַּכְנְשֶׁךָ יְהוָה:
וְמִתְפֵּן יַקְרְבָּנְךָ;

ה' בָּסְתֵּן ה' וְהַבִּיאָךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֶל־הָאָרֶץ אֲשֶׁר־יְרַשְׁתָּךְ וַיַּרְשְׁתָּה
וַיַּחֲטֹבְךָ וַיְרַבְּךָ מִאֲבָתֵּיךְ: וַיַּעַלְגֶּךָ יְהוָה לְאָרֶץ. דִּירִיתְךָ אֲבָתְךָ וַתִּרְתְּהָ וַיּוּטַב לְךָ
וַיַּסְגִּנֶּךָ מִאֲבָתְךָ: (ה') וּוֹמֵל יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֶת־לְבָבְךָ וְאֶת־לְבָבְ זָרָעָךָ לְאַהֲבָה
אֶת־יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נֶפֶשְׁךָ לְמַעַן חִיָּה: וַיָּעִיד יְהוָה יְהוָה. יְתִ טְפּוֹת
לְבָבְךָ וַיִּתְפּוֹת לְבָבָ דָבָר. לִמְרַתְּמָם. יְתִ יְהוָה, בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נֶפֶשְׁךָ בְּדִיל תִּחְיָה;

(חמשי) ז' וְגַתֵּן יְהוָה אֱלֹהִיךְ אֶת בְּלַהֲאַלּוֹת הָאֱלֹהָה עַל־אַיִּבְיךָ וְעַל־שְׂנִיאִיךָ
אֲשֶׁר רְדָפָךָ: וַיְתִין יְהוָה יְהוָה. יְתִ בְּלַל לֹוטְיָה הָאָלִין, עַל בָּעֵלְךָ דָבָר וְעַל שְׁנָאֵךָ דָרְדוֹרָךָ
ח' וְאַתָּה תָשׁוּב וְשְׁמַעַת בְּקוֹל יְהוָה וְעַשְׂתָה אֶת־בְּלַמְצֹותְךָ אֲשֶׁר אָנֹכִי
מִצְוָה הַיּוֹם: וְאַתָּה תִתְהַבֵּב וְתַקְבִּיל לִמְימָרָה דִי. וְתַעֲבִיד יְתִ בְּלַ פְּקוֹדָה, דָאָנָא מִפְקִיד לְךָ יוֹמָא
דִי: ט' וְהַזְּתִירָךְ יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל־אֲמֹעַת יְהֻדָּה בְּפְרוּ בְּטַנְךָ וּבְפְרוּ בְּהַמְתָּה
וּבְפְרוּ אֲדָמָתָךְ לְטַבָּה כִּי. יְשֻׁוב יְהוָה לְשׁוֹשׁ עַלְיכָךְ לְטוֹב בְּאַשְׁר־שְׁשָׁ
עַל־אֲבָתֵּיךָ: וַיּוּתְרַגֵּד יְהוָה יְהוָה. בְּכָל עַבְדֵי יְהֻדָּה. בְּוּלְדָא דְבָעֵירָךְ. וּבְאָבָא דְאָרָעָךְ
לְטַבָּא. אֲרִי יִתְהַבֵּב יְהֻדָּה. לְמַחְמִיד עַל־לְטַבָּא, בָּמָא דְחַדִּי עַל אֲבָתֵּךָ: כִּי תְשִׁמְעַ בְּקוֹל יְהוָה
אֱלֹהִיךְ לְשִׁמְרָה מִצְוֹתָיו וְחַקְתָּיו הַכְּתֻובָה בְּסֶפֶר הַתּוֹרָה הַזָּהָה כִּי תָשׁוּב
אֶל־יְהוָה אֱלֹהִיךְ בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נֶפֶשְׁךָ: אֲרִי תַקְבִּיל. לִמְימָרָה דִי יְהוָה. לִמְטָר פְּקוֹדָה
וְקִימָה. הַכְּתִיבִין. בְּסֶפֶר אָרוּתָא הַדָּן. אֲרִי תִתְהַבֵּב לְדַחְלָתָא דִי יְהוָה. בְּכָל־לְבָבְךָ וּבְכָל־נֶפֶשְׁךָ: ס

ו' בָּסְתֵּן (ששי) יְאַבֵּי הַמִּזְוֹה הַזֹּאת אֲשֶׁר אָנֹכִי מִצְוָה הַיּוֹם לְאַנְפְּלָאת הַוָּא
מִמְךָ וְלֹא רְחַקָּה הַוָּא: אֲרִי תַפְקִידָתָא הַדָּא. דָאָנָא מִפְקִיד לְךָ יוֹמָא דִין. לֹא מִפְרָשָׁא הִיא
מִנְךָ, וְלֹא רְחִיקָה הִיא; יְבָלָא בְשָׁמִים הַוָּא לְאָמֵר מַי יַעֲלָה־לְנוּ הַשְׁמִימָה וַיַּקְתִּחְךָ
לְנוּ וַיִּשְׁמַעַנוּ אַתָּה וְנִעְשָׂנָה: לֹא בְשָׁמִיא הִיא. לִמְימָר. מַן יַסַּק לְנוּ לְשָׁמִיא וַיְסַבֵּה לְנוּ;

וַיִּשְׁמַעַנָּא יְתִהְהָ וַיַּעֲבֹדָה;

י' וְלֹא-מֵעַבֵּר לִיּוֹם הַוָּא לִאמְרָמִי יַעֲבֵר-לָנוּ אֶל-עַבְרַהַיִם וַיַּקְתַּחַת לָנוּ וַיְשִׁמְעַנוּ אֹתָהּ וְנִעְשָׂנָה: וְלֹא מֵעַבְרָא לִימָא הִיא. לִמְימָר. מַן יַעֲבֵר לָנוּ. לַעֲבֵר יַמָּא וַיָּסֶבֶת לָנוּ. וַיְשִׁמְעַנָּנוּ יִתְהַגֵּד וְנִעְבְּרָנָה: יְד בִּקְרֹוב אֶלְיךָ הַדָּבָר מָאֵד בְּפִיד וּבְלַבְבָּךְ לְעִשְׁתָּו: אֲרִי קָרִיב לְךָ. פָּתְגָּמָא לְחוּדָא. בְּפִינְךָ וּבְלַבָּךְ לְמַעֲבָדָה;

ז' בסת"י (ה') (שביעי) ורביעי כשהו מחוברותטו טו רְאֵה נִתְתַּתִּי לְפִנְיֶךָ הַיּוֹם אֶת-הַחַיִם וְאֶת-הַטּוֹב וְאֶת-הַמּוֹת וְאֶת-הַרְעָע: תְּזִי דִיהְבִּית גָּרְמָד יוֹמָא דִין. יְתִי וַיְתִּשְׁבַּתְאָ. וַיְתִּשְׁבַּתְאָ וַיְתִּשְׁבַּתְאָ שֶׁאֲשֶׁר אָנֹכִי מְצֻוֹּךְ הַיּוֹם לְאַהֲבָה אֱלֹהִיךָ לְלַבָּת בְּדֶרֶלְיוֹ וְלִשְׁמַר מְצֹותָיו וְחַקְתָּיו וְמְשֻׁפְטָיו וְחַיָּת וְרַבִּית וְבְרַכָּה יְהוָה אֱלֹהִיךָ בָּאָרֶץ אֲשֶׁר-אָתָה בְּאֶשְׁמָה לְרִשְׁתָה: הָאָנָא מַפְקִיד לְךָ יוֹמָא דִין. לִמְרַחְםָן. יְתִי אֶחָד לְמַהְרָךְ בָּאוּרָתָן דְתַקְנוּ גָּרְמָה. וּלְמַטָּר. פָּקוֹדָה וִקְמוֹדָה וְדִינָה. וְתִיחַי וְתִסְגֵּי. וְיִבְרָגֵד יְיָ אֱלֹהָךְ. בָּאָרֶץ. דָאת עַלְיל לְתִמְןָ לְמִירְתָה: יְיָ וְאֶם-יִפְגָּה לְבָבָךְ וְלֹא תִשְׁמַע וְנִדְחַת וְהַשְׁתְּחִוָּת לְאֱלֹהִים אֶחָרִים וְעַבְדָתָם: וְאֶם יִתְפְּנִי לְבָךְ וְלֹא תִקְבִּיל. וְתִטְעַי. וְתִסְגּוּד:

לטעות עממי ותפלחני:

(מפטיר) י' הָגַדְתִּי לְכֶם הַיּוֹם כִּי אָבֵד תָּאַבְדוּן לְאֶת-תְּאַרְיכָנוּ יָמִים עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר אֹתָהּ עַבְרָ אֶת-הַיּוֹן לְבוֹא שָׁמָה לְרִשְׁתָה: חִוִּיתִי לְכֹן יוֹמָא דִין. אֲרִי מִבְּדָד תִּבְדּוּן. לֹא תִּרְכּוּן יוֹמָן עַל-אָרֶץ. דָאת עַבְרָ יְתִי יְרָדָנָא. לְמַיְעֵל לְתִמְןָ לְמִירְתָה: יְתִי הַעֲדָתִי בְּכֶם הַיּוֹם אֶת-הַשָּׁמַיִם וְאֶת-הָאָרֶץ הַחַיִם וְהַמּוֹת נִתְתַּתִּי לְפִנְיֶךָ הַבְּרָכָה וְהַקְלָלה וּבְחִרְתָּ בְּחִיִּים לְמַעַן תְּחִיה אֹתָהּ וּזְרַעָה: אַסְהָרִית בְּכֹן יוֹמָא דִין יְתִ שְׁמַיָּא וִיתִ אָרֶץ. חַי וּמוֹתָא יְהִבְתִּית גָּרְמָד. בְּרָכָן וְלֹטָין. וְתִתְרַעֵי בְּחִיִּים. בְּדִיל דְתִיחַי אֶת וּבְנָה: כִּי לְאַהֲבָה אֱלֹהִיךָ לִשְׁמַע בְּקָלוֹ וְלִדְבְּקָה-בָּו כִּי הִיא חַיִד אֶרְךָ יִמְדֵד לְשִׁבְתָּ עַל-הָאָדָמָה אֲשֶׁר נִשְׁבָּע יְהוָה לְאַבְתִּיךָ לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְתִת לְהָם: לִמְרַחְםָן יְתִי יְהָדָה. לְקַבְּלָא לְמִירְיה וּלְאַתְקָרְבָּא לְדַחְלָתִיה. אֲרִי הִיא חַיִד וְאוֹרְכוֹת יוֹמָד. לְמַתָּבָע עַל-אָרֶץ. דָקִים יְיָ לְאַבְהָתָךְ. לְאַבְרָהָם לְיִצְחָק וּלְיַעֲקֹב לְמַתָּן לְהֹזָן:

מ' פיסוקים לבבו סימן

* ג'ג'ז' * סימן קריאה למנהת שבת ושני וחמשי
 נח לא א וילך משה וידבר את הדברים האלה אל-בל-ישראל: ואיל משה
 ומיליל ית פתגמיא האלי עם כל ישראל; ב ויאמר אליהם בון-מאה ועשרים שנה אנבי
 היום לא-אובל עוד ליצאת ולבוא יהוה אמר אליו לא תעבר את-הירדן
 הזה: ואמר להוז. בר מאה ועשרין שני אני יומא דין. לית أنا יכול עוד למפק ולמעל. ווי אמר
 לי לא תעבר ית ירдан הרין ג יהוה אל-היך הוא עבר לפניך הווא-ישםיד
 את-הגוים האלה מלפניך וירשתם יהושע הוא עבר לפניך באשר דבר
 יהוה כי אלה הוא עבר קדמך. הוא ישיצי. ית עממי האלי. מון קדמך ותירתנו. יהושע. הוא

עבר קדמך, במא דמליל זי: *

ב' בסת"י (שני) (חמשי כשהו מוחברות) ר יעשה יהוה להם באשר עשה לסיכון ולעוג
 מלכי האמרי ולארכצם אשר השמיד אתם: ויעביד זי להוז. במא העבד. לסיכון ולעוג
 מלבי אמוראה ולארעוז. דשיצי יתוזן ה נתנים יהוה לפניכם ועשיתם להם
 בכלל-המצוה אשר צויתו אתכם: ומסרנו זי קדמיכן. ותעבדו להוז. בכלל תפיקתא:
 הפקידת יתכוון: וחוקיו ואמותו אל-תיראו ואל-תערצו מפניהם כי זיהוה אל-היך
 הוא ההליך עמה לא ירפא ולא יעוזב: תקפו ועילמו. לא תדרלו ולא תתברון מז'

קדמיהוז. ארי זי אלה. מימריה מדבר קדמך לא ישבקנור ולא ירחקנור: ס *

ג' בסת"י זו (שלישי) ז ויקרא משה ליהושע ויאמר אליו לעני כל-ישראל חזק
 ואמץ כי אתה תבוא את-העם הזה אל-הארץ אשר שבע יהוה לאבתם
 לחתת להם ואתה תנחילגה אתם: וקרא משה ליהושע. ואמר ליה. לעני כל ישראל תקוף
 ועילים. ארי את. תיעול עם עמא הדין. לאראע. רקיים זי. לאבתתוז למתן להוז. ואת תחסנה להוז:
 ז יהוה הוא ההלך לפניך יהיה עמה לא ירפא ולא יעוזב לא תירא
 ולא תחת: זי. הוא מדבר קדמך. מימריה יהיו בסעדך. לא ישבקנור ולא ירחקנור. לא תדרל ולא
 תתברן ט ויקtab משה את-התורה הזאת ויתנה אל-הכהנים בני לוי
 הנשאים את-ארון ברית יהוה ואל-בל-זקנין ישראל: וכותב משה ית אוריתא קרא.
 וייבנה. לבנניא בני לוי. דנטליין. ית ארון קומא דיין. וכל סבי ישראל;

ד' בסת"י (רביעי) (ושيء כההן מחויבות) י ויצו משה אותם לאמור מכך שבע שנים
במעד שנת השמיטה בחג הסוכות: ופקיד משה יתחון לימייר. מסוף שבע שנים. בזמן
(ס"א בזמנ) שתא דshmata בתגא דמטלייא; יא בבוא כל-ישראל לראות את-פני יהוה
אללהיך במקום אשר יבחר תקראי את-התורה הזאת נגיד כל-ישראל
בازוניהם: במיתי כל ישראל. לאותה קדם י אהך. באטרא היתרעה. תקרוי. ית אורייתא חדא;
קדם כל ישראל ותשמענו; יב הקהל את-העם האנשימים והנשים והטהר וגרה אשר
בשעריך למן ישמעו ולמן ילמדו ויראו את-יהוה אלהיכם ושמרו
לעשות את-כל-דברי התורה הזאת: בנושית עמא. גבריא ונשא וטפלה. וגירך
דברך. בריל רישמעון ובריל היילפון. וידחלון ית יאהובן. ויטרין למעד. ית כל פתגמי אורייתא
חדא; יג ובגיניהם אשר לא-ידעו ישמעו ולמדו ליראה את-יהוה אלהיכם
כל-הימים אשר אתם חיים על-האדמה אשר אתם עברים את-הירדן
שםה לרשותה: ובניהון דלא ידע. ישמעון היילפון. למדחל קדם יאהובן. כל יומיא. דאתון
קימין על ארעה. דאתון. עברין ית ירдан. לתרון למירתה; פ *

ה' בסת"י (ה חמישי) יד ויאמר יהוה אל-משה הנה קרבו ימיך למות קרא
את-יהושע והתייצבו באهل מועד ואצנו וילך משה ויהושע ויתיצבו
באهل מועד: וامر יי למשה. הא קריבו יומך לממת. קרי ית יהושע. ואתעתר. במשבן זמנה
ואפקדיה. ואול משה ויהושע. ועתה במשבן זמנה; טו וירא יהוה באهل בעמוד ענן
ויעמד עמוד הענן על-פתח האهل: ותגלו. במשבנה בעמודה דעננא. וקם. עמוד
העננא על תרע משכנא; טו ויאמר יהוה אל-משה הנה שכב עם-אבתיך וקם
העם הזה זונה | אחרי | אלהי נבר-הארץ אשר הוא בא-שם בקרבו
ועזבני ויהפר את-בריתך אשר פרתך אתך; וامر יי למשה. הא את שביב עם אבתך.
ויקום עמא הדין. ויטעי בתר טעות עמי ארעה. הדוא עליל לתרון בינויון. וישבקון דחלתי. וישנון
ית קימי. הגרית עמהוז; יז וחרה אפי בו ביום ההוא ועוזבתים והסתרת פני מהם
והיה לאבל ומצעהו רעות רבות נערות ואמר ביום ההוא הלא על פידאין
אללהי בקרבי מצאנו הרעות האלה: ויתקף רוגוי בהון בעננא ההוא. וארכיכון. ואסליק
שבנית מפהון ויהון למפה. וירען יתחן. בישן סגיאו ועקו. וימר בעננא ההוא. הלא. מדלית שבנית
אהי ביני. ערעני בישטא האליין; יח ואנבי הסתדר אסתיר פני ביום ההוא על
כל-הרעה אשר עשה כי פנה אל-אללים אחרים: ואני. סלקא אסליק שבנית
מנהון בעננא ההוא. על כל בשטא העבדי. ארי אתפניאו. בתר טעות עמייא; יט ועתה בתבו
לכם את-השירה הזאת ולמדה את-בני-ישראל שימה בפייהם למן
תהייה-לי השירה הזאת לעד בבני ישראל: וכען. בתובו לכzon ית תושחתא חדא.
ואלפה לבני ישראל שווה בפומוזן. בריל דתאי קדרמי. תושחתא חדא. לסheid בבני ישראל;

ובסת"י (ששי) (שביעי כשהו מוחברות) כ ב'יד-אביאנו אל-האדמה | אשר-נשכעת
לאביהיו זבת חלב ודבש ואכל ושבע ודקון וננה אל-אלהים אחרים ועבדום
ונאצוני והפר את-בריתך ארי אעלנון לארעה דקימית לאביהתך. עבדא חלב ודבש
ויבלוון וישבעון יותפנקון. יותפנון. בתר טעות עממי ופלחון להזון. וירגון קדרמי. וישנון ית קימי
כא זהה ב'יד-תמצאן אתו רעות רבות וצרות וענחת השירה הזאת לפניו
לעד כי לא תשכח מפני זרעך כי ידעת את-יצרך אשר הוא עשה היום
בטרם אביאנו אל-הארץ אשר נשכעתך ויהי ארי יערען יתהון. בישן סגיון ועקו
ויתביב. תושבחתך הרא קדרמי לסהיר. ארי. לא תתנשי מפום בניהון. ארי גלי קדרמי יערחון. דאנון
עבדין יומא דין. עד לא אעלנון לארעה דקימית; כב ויבתב משה את-השירה הזאת
ביום ההוא וילמדה את-בני ישראל: וכתב משה. ית תושבחתך הרא ביום ההוא
ואלפה לבני ישראל; כג ויצו את-יהושע בן-נון ויאמר חזק ואמץ כי אתה תביא
את-בני ישראל אל-הארץ אשר-נשכעתך להם ואנכי אהיה עמך: ופקיד ית
יהושע בר נון. ואמר תהה וועלם. ארי את. תעיל ית בני ישראל. לארעה דקימית להזון. ומיררי ית

בסעודה:

ובסת"י כד ויהי | בכלות משה לכתב את-דברי התורה-הזהות על-ספר עד
תמס: ויהה פד שיצי משה. למכtab. ית פתגמי אויריתא הרא על ספרא. עד דשלימו:
(שביעי) כה ויצו משה את-הלוים נשאי ארzon ברית-יהוה לאמר: ופקיד משה ית
לייא. נטלי. ארzon קימא די ל фирм; צ ללח את ספר תורה הזה ושמתם אותו
מצד ארzon ברית-יהוה אל-היכם וזהיה שם בה לעד: סבו. ית ספרא דאויריתא
חרין. ותשונ יתיה. מסטר. ארzon קימא די לאחנון. ויהי תפנו פד לסהיר; צ כי אנכי ידעת
את-מריד ואת-ערפוך הקשה תן בעודני חי עמלם היום ממרים היהת
עם-יהוה ואף ב'יד-אחרי מותך: ארי אנה ידענא ית סרבנותך. ית קדרל קשי. לא עד
דאנה קים עמכון יומא דין. מסרבין עיתון קדם יי. ואף בתר דאמות:

(מפטיר) כה הקהילו אליו את-בל-זקני שבטייכם ושבטיכם ואדבירה באזוניהם
את הדברים האלה וاعידה בם את-הشمימים ואת-הארץ: בנשו לותי. ית שמיא וית
בל סבי שבטייכן וסרביכן. ואמיל קדריהון. ית פתגמי האלין. ואסחד בהזון. ית שמיא וית
ארעה; צ כי ידעתך אחרי מותך ב'יד-השתתת תשחתיון וסרתם מוזהדרך
אשר צויתך אתכם וקראתם אתם הרעה באחרית הימים ב'יד-תעשה
את-הרע בעיני יהוה להכעיסו במעשה ידיכם: ארי ידענא. בתר דאמות ארי
חבלא תחבלון. ותסתzon מן אורחך. דפקידת יתכון. ותערע יתכון בשטא בסוף יומיים. ארי תעבורן ית
דביש קדם יי. לארגוא קדרמי בעברי ידיכן; ל וידבר משה באזני בל-קהל ישראל
את-דברי השירה הזאת עד תמס: ומיל משה. קדם בל קהלא היישרא. ית פתגמי